

**Versenypolitikai prioritások
(1999. október)**

Bevezetés

1. Az alábbiakban következő áttekintés - részben a magyar versenypolitikát körülvevő átmeneti sajátosságokra is reflektálva - nem annyira a szigorú értelemben vett, illetve előre meghatározott prioritásokra összpontosít (ilyenből a közelmúltig meglehetősen kevés található mind a versenyfelügyeleti eljárás, mind a versenypártolás vonalán), hanem inkább azokra a területekre, kérdésekre, problémákra és feladatokra, amelyekre a magyar versenyhatóság (GVH) munkája és erőfeszítései (részben tudatosan, részben kevésbé tudatosan) összpontosulnak.
2. Magyarországon az 1980-as évek végén bekövetkezett társadalmi-gazdasági fordulatot követően 1991. januárjában lépett hatályba egy, a piacgazdasági viszonyokat tükröző versenytörvény (1990. évi LXXXVI. törvény „A tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról”). Hat éves jogalkalmazást követően ezt az 1997. január 1-től hatályos új törvény követte (1996. évi LVII. törvény "A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról"). A magyar versenyjog ennek megfelelően közel tíz éves joggyakorlatra tekinthet vissza.
3. Versenyjogi- és versenypolitikai prioritásokról, azok meghatározásának lehetőségéről egyik versenytörvény sem tartalmaz kifejezett rendelkezést és nem található ilyen jellegű szabály más törvényben sem. Ami viszont nem jelenti azt, hogy ez törvényileg korlátozva lenne.
4. A magyar versenyhatóság egészen a közelmúltig nem folytatott kifejezett prioritás-kijelölő tudatos politikát. A Hivatal tevékenységét alapvetően azokra a területekre összpontosította, amelyeket a mindennapi gyakorlat elérhetett. Ez a megállapítás egyaránt érvényes a jogalkalmazási gyakorlatra és a versenypártolási tevékenységre. Másrészt viszont tevékenységének ezen keretei között a versenyhatóság igyekezett jelentős fokú aktivitást mutatni - és ez megint csak mindkét területre, de valamelyest inkább a versenypártolási tevékenységet illetően igaz.
5. A prioritás kijelölést illetően megfigyelhető bizonyos történelmi fejlődés. A versenypártolási tevékenység esetében a versenyhatóság fennállásának első éveiben ez a tevékenység inkább követő jellegű volt, abban az értelemben, hogy a jogalkotás hozta napirendre az egyes témákat és a Versenyhivatal közreműködött. Az utóbbi időkben azonban már egy sor versenypártolási témában - főként a természetes monopóliumok regulációs reformját illetően - kezdeményező szerepet is vállalt a Versenyhivatal (nagyobb teret szentel a versenypártolásnak az éves

parlamenti beszámolóiban, külön előterjesztéseket is készít a parlament illetékes bizottsága számára). Növekvő kezdeményezőkézség figyelhető meg a Versenyhivatal tevékenységét illetően a jogalkalmazás terén is.

Az átmeneti gazdaság sajátosságai

6. A szerény kezdetek ellenére, áttételesen több körülmény is utal arra, hogy prioritások megjelentek már a versenyjog hatályba lépését követő korai években is. Ebből a szempontból bizonyos értelemben sajátosnak tekinthető az átmeneti gazdaságok helyzete: a piactudasági szabályozási, intézményi és viszonyrendszer kialakítása szükségyszerűen megkövetelte, hogy maga a kormány, illetve a legfelső jogalkotó intézmény figyelembe vegyen bizonyos versenypolitikai szempontokat. Ilyen körülmények között a versenyhatóságnak az a szerep jutott, hogy segítse a kormányt ezeknek a szempontoknak a felismerésében. Ezen kívül, az átalakulás által felvetett igen nagy számú és nagyléptékű probléma igényelte, hogy a döntéshozásban egyébként megjelenő szempontok mellett a versenypolitikai szempontok képviselve legyenek és értelemszerűen ezt a képviselést a GVH látta el.
7. Ennek következtében a GVH versenypártoló tevékenységének súlypontjai - az átalakulási időszak ezen első éveiben - nem annyira a GVH döntésétől függttek, a GVH inkább arról dönthetett, hogy a felmerülő témakörökön belül (pl. privatizáció) milyen eszközökkel, és milyen konkrét célok elérésére törekszik. A versenyhatóságnak ezt a munkáját nagy mértékben elősegítette, hogy megalakulása idején a GVH számos piactanulmányt készített, ezek szolgáltak később alapul a versenypártoló tevékenység során azonosítandó kérdések, és az azokban képviselendő álláspontok meghatározásához éppúgy, mint az első hivatalból indított vizsgálatokhoz. A versenyhatóságnak ez a kezdeti "prioritás követő/kijelölő" tevékenysége több formában is megnyilvánult.
 - Az átalakulás korai éveiben kellett dönteni például arról, hogy milyen legyen a privatizáció és a versenypolitika viszonyrendszere, hogyan kerüljenek beépítésre versenypolitikai szempontok az éppen folyamatban lévő privatizációs ügyekbe. A megoldást a versenyhivatal szakembereinek a privatizációs szervezet igazgatótanácsában való részvétele jelentette, aminek eredményeként számos esetben nyílt mód arra, hogy egyes ágazatok privatizációja során a verseny szempontjai érvényesülhettek. Bár a magyar gazdaságban számos ágazatot érintően jelentős dekoncentrációs folyamat következett be már a privatizációt megelőző időszakban, ezek kedvező piacszerkezeti hatásait óvni kellett az összevásárlásos privatizációs szándékok ellenében, (például: cukoriparban, gabonaiiparban, közúti szállításban, építőiparban, stb.), illetve néhány területen célszerű volt törekedni a decentralizációt eredményező privatizációra. Bizonyos konkrét esetekben a versenyhatósági részvétel a privatizációs folyamatban jelentős további eredményekre vezetett (például: a kiskereskedelem és a dohányipar privatizációját illetően).

- Az átalakulás első éveiben sürgetően aktuálissá vált a regulált szektorokra vonatkozó törvények piacgazdasági alapokra történő átigazítása. A Gazdasági Versenyhivatal versenypártoló tevékenységét e tekintetben különösen a hatósági és vállalkozási funkciók szétválasztása, a hatékonyságot kikényszeríteni képes szabályozás számviteli, átláthatósági és intézményrendszeri feltételeinek megteremtésére koncentrált.
- A piacszerkezet javítása és a kereslet-kínálat hiánygazdasági viszonyainak megfordítása érdekében a Versenyhivatal aktívan közreműködött a vállalkozások piacralépését segítő deregulációban és a működési feltételek megteremtését szolgáló reregulációban. Ehhez és az előbb említett tevékenységhez jó alapot adott a versenytörvény azon rendelkezése, hogy a versenyhatóság véleményét minden jogszabályalkotónak ki kell kérnie, ha a verseny viszonyait érintő jogszabálytervezetet készít. Évente több száz jogszabálytervezetről nyilvánított véleményt a versenyhatóság, amelyből több tucatnyi jelentősen érintette a verseny szabadságát, s némi leegyszerűsítéssel úgy összegezzük, hogy az első három-négy évben a bürokratikus irányítás kontra tágabb értelemben vett versenyszabályozás tekintetében volt a fő jelentősége a versenyhatóság versenypártoló tevékenysége szemléletformáló szerepének, a későbbi időkben pedig a konkrét versenyellenes üzleti érdekek érvényesülése visszaszorításában.
- A jogalkalmazás terén az 1990. évi versenytörvény egy sajátos, nem kifejezetten az átmeneti gazdaság körülményeit tükröző, hanem inkább a jogszabályi változások miatti technikai szükségszerűségként hozott rendelkezése adott lehetőséget ügyeknek a versenyhatóság saját kezdeményezése alapján történő indítására. A törvény rendelkezéseit eredendően értelemszerűen a hatályba lépése után elkövetett magatartásokra kellett alkalmazni. A jogszabály 65. §-a azonban előírta, hogy már a hatályba lépése előtt megkötött versenykorlátozó megállapodásokat is vizsgálhatja a versenyhatóság, feltéve, hogy a részes felek a magatartást a törvény hatályba lépése után is folytatták. 1991. során a versenyhatóság - alapozva a működésének első lépéseként elvégzett ágazati piactanulmányokra -, 12 ilyen jellegű ügyet vizsgált. Ez a vizsgálat-sorozat, noha akkor ez nem volt "prioritásnak" nyilvánítva, végső soron ilyen lépésként is értelmezhető. A 65. § alapján eljárásra került sor például a cementiparban, építőiparban, autójavítás terén, stb., elsősorban olyan területeken, ahol korábbi monopóliumok, vagy állami tulajdonú "trösztök" tagvállalatai működtek (később ilyen eljárások nem indultak). A vizsgálatok szerepe részben az volt, hogy ösztönözzék a vállalatokat a tradicionálisról a verseny-konform magatartásra való átállásra. Bár az ezen ügyek alapjául szolgáló előírás önmagában kifejezetten technikai jellegű volt, a GVH gyakorlatában az átmeneti gazdasághoz idomultan próbálta felhasználni (a tradicionálisan együttműködő vállalatok működésének vizsgálata, figyelemfelhívás, stb.).

Jogalkalmazási gyakorlat

8. A hatályos magyar versenyjog alapján a versenyhatóság eljárása indulhat kérelemre (megállapodások mentesítése és koncentrációk engedélyezése), illetve hivatalból. A kérelemre indított ügyek esetében a Hivatalnak eljárási kötelezettsége van. A hivatalból történt ügyindítás kétféle lehet. Ezt megalapozhatja egyrészt bejelentés, ebben az esetben a versenyhatóságnak diszkrecionális jogköre van arról dönteni, hogy indít-e eljárást, vagy sem. Prioritásokról ezekben az esetekben kevésbé beszélhetünk, a versenyhatóság megindítja az eljárást abban az esetben, ha egyidejűleg teljesül, hogy a bejelentett magatartás a versenytörvény rendelkezéseit sértheti, az eljárás a Versenyhivatal hatáskörébe tartozik és a közérdek védelme indokolja az eljárás lefolytatását. (Ugyanakkor, ha a Hivatal konkrét esetben elutasítja a bejelentésre alapozott ügyindítást, a bejelentőnek kétfokozatú jogorvoslati lehetősége van arra nézve, hogy az ügyindítást kikényszerítse.) Ebben a körben a "közérdek" megközelítése, értelmezése alapján lehet bizonyos prioritásoknak teret adni.
9. A hivatalból történő eljárás másik esete, amikor a versenyhatóság önmaga kezdeményezi az ügyindítást. Ha prioritások tervezéséről, megfogalmazásáról beszélünk, valószínű, hogy ez a forma felel meg leginkább bármiféle tudatosan előre elhatározott ügyindítási politika érvényesítésének. Ebben az értelemben véve a magyar versenyhatóság egészen a legutóbbi időszakig nem rendelkezett jogalkalmazási prioritásokkal, ez azonban az utóbbi időkben változni látszik, mivel 1999-ben jelentősen megnőtt a saját kezdeményezésű ügyek száma. Ezt érzékelteti a következő táblázat, amely az elindított ügyek számát mutatja.

eljárások száma	1998	1999. szept. 15-ig
kérelemre	63	47
bejelentésre (ex officio)	111	93
saját kezdeményezésre (ex officio)	8	13
Összesen	182	153

10. A verseny-felügyeleti ügyek piaci magatartások szerinti szerkezetét nagymértékben determinálja, hogy az esetek nagymértékben automatikusan (kérelemre, vagy bejelentésre) kerültek a versenyhatóság elé. A Versenyhivatal által 1998-1999-ben hozott összes határozat ügýtípusok szerinti szerkezetét a következő táblázat mutatja:

magatartás	1998.	1999. szept. 15-ig
fogyasztók megtévesztése/tisztességtelen befolyásolása	72	24
versenykorlátozó megállapodások	15	4

erőfölényes visszaélések	44	19
koncentrációk	49	16
Összesen	180	63

Ezt az "ügystruktúrát" csak a hivatal saját kezdeményezésű hivatalbóli ügyindításai alapján lehetséges befolyásolni.

11. 1998-ban és 1999-ben a szeptember 15-ig tartó időszakban a saját kezdeményezésre hivatalból indított ügyek szerkezeti összetétele a következő volt:

ügytípus	1998	1999. szept. 15-ig
fogyasztói megtévesztés	3	1
versenykorlátozó magatartás	1	9
erőfölényes visszaélés	1	1
koncentrációs kérelem elmulasztása	3	2
Összesen	8	13

12. 1999-ben a jogalkalmazási tapasztalatok egyes területeken katalizáltak bizonyos célkitűzéseket. Arról van szó, hogy bizonyos ágazatokban a bejelentésre alapozott ügyek viszonylag nagy, vagy növekvő száma arra ösztönözte a Versenyhivalt, hogy szélesebb körben indítson az adott ágazatot illetően versenyjogi eljárásokat, saját kezdeményezésű hivatalból indított ügyek formájában. Példaként említhető a szakmai társulások, kamarák versenyellenes tevékenységének vizsgálata. Ezen a területen 1999. tavaszán két ügyben is indult - bejelentés alapján - eljárás. Az ügyek tapasztalatai alapján, valamint a különböző szakmákban alakuló szakmai érdekképviseleti szervek növekvő számát látva a Versenyhivatal saját kezdeményezés alapján hivatalból indított eljárást a nyár folyamán további 9 érdekvédelmi szervezet önszabályozásának áttekintésére. Amint azt már korábban említettük, az átalakulás első éveiben kellett dolgoznunk a kormányzati szféra versenyfeltételek tudatos megteremtéséhez vezető szemléletváltóása érdekében, most e tekintetben az érdekvédelmi szervezeteken a sor, mert a szakmai önérdükük követéséért túl könnyen áldoznák fel a verseny szabadságához fűződő közérdeket.

13. Más esetekben a jogalkalmazási gyakorlat a versenypártolási tevékenység tekintetében produkál hasznos ismereteket. A magyar tapasztalatok azt mutatják, hogy e két tevékenységet egyébként sem szerencsés egymás rovására megvalósuló feladatként feltételezni, a két területen folyó munkát a nagyobb eredményesség érdekében célszerű összehangolni. Kétségtelen ugyanakkor, hogy esetenként ezt az elvet nehéz megvalósítani, aminek azonban az erőforrások szűkössége az oka. Ebből a szempontból a magyar versenytörvény alapvetően a jogalkalmazásnak biztosít elsődlegességet, a versenypártolásra fordítható munkaidő a kulcs munkatársak némelyike esetében csak maradékelven biztosítható. A két területért elkülönült részlegek felelnek ugyan, de a tapasztalatok azt mutatják, hogy az esetek

egy részében nem nélkülözhető a versenypártoláshoz a jogalkalmazók ismeretei sem - a túlterhelés elsősorban az ő esetükben jelentkezik.

14. Az utóbbi időben a jogalkalmazás során nyert ismeretek és tapasztalatok olyan témakörök tekintetében segítették elő a versenypártolási tevékenységet, mint a kábeltelevíziós társaságok összevásárlási feltételeinek szabályozása, a temetkezési törvény megalkotása, a távközlési törvény módosítása, amely révén az új szabályozás a távközlési vállalkozások számára korlátozta a kábeltelevíziós piacon történő térnyerést, az elektromos energiára vonatkozó szabályozási koncepció kidolgozása, stb. A jogalkalmazási tapasztalatoknak a versenypártolási tevékenység elősegítése érdekében történő elemzése vezet el esetenként prioritások kialakulásához is, legalábbis ez a gyakorlat a magyar versenyhatóság tevékenységében egyre inkább teret nyer.
15. 1999-ben a Versenyhivatalban megkezdjük egyes piacok szisztematikus vizsgálatát. Ehhez is alapvetően a jogalkalmazási tapasztalatok szolgáltak alapul, mindenesetre az úgynevezett piactanulmányok elkészítésének az a célja, hogy egyrészt az adott ágazatot érintő későbbi eljárásainkat egy már rendezett ismeretanyag szolgálja, másrészt pedig azt várjuk ettől a munkától, hogy ez eredményesen visszahat a versenypártolási tevékenységre is. Eddig a cukorpiacról, az elektromos energia piacáról és a élelmiszer nagy- és kiskereskedelem piacáról készültek el ilyen tanulmányok, előkészületben vannak még a bankkártya szolgáltatások, önkéntes nyugdíjpénztári szolgáltatások, műsoros videó kazetta forgalmazás, kábeltelevíziós szolgáltatások, gyógyszeripar, tejipar, fölgáz, internet szolgáltatások, taxi szolgáltatások, stb. piacáról szóló elemzések.

Versenyjogi reform, versenypártolás

16. A magyar versenyjognak a '90-es évek közepén végrehajtott reformja során bizonyos szempontok prioritásként kerültek figyelembe vételre. Erre az időszakra a versenyhatóság már túljutott az 1990. évi versenytörvény alkalmazásának kezdeti nehézségein, megszerzett bizonyos tapasztalatokat és fokozódó mértékben sikerült megismerni - döntően éppen az OECD tagországok és EU tagállamok segítségével - nemzetközi tapasztalatokat is. Az 1990. évi versenytörvény módosítása során prioritásként kezelték az új jogszabály előkészítői és maguk a jogalkotók is ezeknek a nemzetközi tapasztalatoknak az adaptálását. Ennek során, tekintettel Magyarországnak az Európai Közösségekkel megkötött és 1994. januárjától hatályba lépett társulási megállapodására, különös hangsúlyt kapott az EK versenyjogi normáihoz való igazodás igénye.
17. A Versenyhivatal versenypártolási tevékenysége több síkon valósul meg

- jogszabály véleményezési tevékenység, a versenytörvény alapján,
- az Országgyűlés számára készített éves beszámolók, amelyekre alapozva a Parlament ajánlásokat tehet a kormány részére,

- az Országgyűlés szakbizottságainak esetlegesen készített külön tanulmányok, amelyekre alapozva a Parlament szintén ajánlásokat tehet a kormány részére,
- a Parlament szakbizottsága részére a versenybarát szempontú szabályozási igények megfogalmazásával,
- a szélesebb szakmai közvélemény részére egyes ágazatokra megfogalmazott "versenypolitikai álláspontok" (kiadványok) révén.

18. A magyar versenyhatóság versenypártolási tevékenysége részben a hatályos versenytörvény 36(3) §-ára épít, amely kimondja, hogy "A Gazdasági Versenyhivatal elnökével egyeztetni kell minden olyan előterjesztés és jogszabály tervezetét, amely érinti a hivatal feladatkörét, így különösen, ha a tervezett intézkedés vagy jogszabály a versenyt - valamely tevékenység gyakorlását vagy a piacra lépést - korlátozza, kizárólagossági jogokat biztosít, továbbá az árakra vagy az értékesítési feltételekre vonatkozó előírásokat tartalmaz." A megfogalmazás egyértelműen utal arra, hogy a versenyhatóság ilyen irányú tevékenységében szükségszerűen bizonyos fokig reagáló jellegű. Ez alapvetően abban nyilvánul meg, hogy a jogalkotásról szóló hatályos törvény alapján a Versenyhivatalnak nincs jogszabály előterjesztésére vonatkozó jogköre, a jogalkalmazási tapasztalatait hasznosítva a versenypolitika szempontjait a jogalkotás előtt éppen soron következő és a versenyhatósághoz megküldött jogszabály tervezetek véleményezése formájában fejtheti ki.

19. A versenypártolási tevékenységet illetően ilyen körülmények között alapvetően azokra a szektorokra/témakörökre jut nagyobb figyelem, amelyek szabályozása éppen a jogalkotás napirendjén szerepel. Szerencsésnek ítélnélhető körülmény, hogy az utóbbi időszakban - részben a piactudományi viszonyrendszer kiépülésének befejeződésével - megkezdődött mindazon szektorok szabályozásának újbóli áttekintése, reformálása, amelyekre első hullámban a '90-es évek elején már születtek piacokonform törvények. Így például napirenden van egy egységes hírközlési (távközlés, frekvencia, posta) törvény kidolgozása, a médiára, a közbeszerzésre, az energiára, a személyszállításra vonatkozó szabályok kidolgozása, a vasúti törvényhez kapcsolódó végrehajtási szabályok kidolgozása, stb., megannyi olyan releváns terület, amelyek szabályozási kérdéseinek eldöntésénél helye van a versenypolitikai szempontok markáns megjelenítésének.

20. Ennek ellenére, a GVH korábban is, és a közelmúlt óta különösen, fokozatos aktivitással (proaktív módon) is végzett ilyen tevékenységet. A formális eszközök közé tartozik a parlamentnek készülő éves beszámolóin keresztül, az önálló "versenypolitikai álláspont" megfogalmazásán keresztül, vagy az Országgyűlés Gazdasági Bizottsága részére készült különféle versenypolitikai anyagokon keresztül történő versenypártolás.

21. A Versenyhivatal elnöke ugyanakkor évente köteles beszámolni az Országgyűlésnek a Hivatal tevékenységéről és arról, hogy tapasztalatai szerint a

verseny tisztasága és szabadsága miként érvényesül. Az utóbbi évek során alakult ki az a gyakorlat, hogy az Országgyűlés ajánlásokat fogalmaz meg a Kormány számára a versenyhatósági beszámoló alapján. Legutóbb, az 1998. évi versenyfelügyeleti jelentés alapján 1999. június 1-én hozott ezzel kapcsolatos határozatot az Országgyűlés. Ebben felkérte a Kormányt, hogy az év végéig tegyen további lépéseket a természetes monopóliumok és kizárólagosságok területén a verseny bevezetésén alapuló szabályozási reformra. Ezen túlmenően - a Versenyhivaltól kapott ágazati tanulmányok alapján - konkrét javaslatokat is megfogalmazott az Országgyűlés a Kormánynak a távközlés és az energiaszektor szabályozásával kapcsolatban és felhívta a határozat a figyelmet a helyi monopóliumok szabályozásának fontosságára is.

22. A magyar versenyhatóság versenypártoló tevékenységének aktivizálódását jelzi, hogy az Országgyűlés Gazdasági Bizottsága felkérte a Versenyhivalt, hogy fogalmazza meg álláspontját a versenypolitikai szempontból időszerűnek tekinthető szabályozási igényekről. (Megjegyzendő, hogy a Versenyhivatal éves beszámolóinak mindegyike tartalmaz a versenyfelügyeleti tevékenység és piacelemzések során előálló jogszabály-alkotási vagy korrekciós javaslatokat.) A Versenyhivatal 1999. április végén betervezte a Gazdasági Bizottságnak a szabályozott szektorokra, a fogyasztóvédelemre és más egyéb területekre (pl. sajtótörvény, nonprofit szervezetek) vonatkozó szabályozási elképzeléseit. Ha nem is minden, de azért egy sor versenyhatósági felvetés alapján megindult a jogszabály-előkészítési munka.
23. Lényegében az Országgyűlés számára készített ágazati elemzések nyomán a GVH két témában (a távközlés, illetve a villamosenergia szektor versenypolitikai kérdései) "versenypolitikai álláspontot" tartalmazó füzetet (kiadványt) fogalmazott meg és tett közzé a szélesebb szakmai közvélemény számára, mintegy felvázolva, hogy hogyan látja e területekre vonatkozó aktuális szabályozási kérdéseket. Ezek az álláspontok - bár nem prejudikálják a GVH versenypártolási tevékenysége, vagy a versenyfelügyeleti eljárásban során hozott döntéseit -, transzparenssebbé, kiszámíthatóbbá és átfogóbbá teszik a GVH tevékenységét.
24. Összefoglalva megállapítható, hogy 1998. végétől kezdődően - a versenytörvényben kifejezetten meg nem fogalmazott lehetőség ellenére, de a versenytörvényben inkluzíve adott éves jelentéstételi kötelezettségre építve - a Versenyhivatal jelentősen fokozta versenypártolási tevékenységét és a korábbival szemben egyre kezdeményezőbb szerepet vállalt. Ennek eredményeként a versenyhatóság elvi és gyakorlati szakemberei részt vesznek az egyes reform alatt álló ágazatok (energetika, távközlés/műsorszórás, egészségügyi reform) szabályozási koncepciójának kidolgozására alakított tárcaközi munkacsoportok munkájában.

Aktuális, hosszabb távú prioritások

25. Feltörekvő, új tevékenységi elem (prioritás) a versenykultúra javítása, amelyre úgy tekintünk, mint a versenyfelügyeleti eljárásokban való aktivitást és a versenypártoló tevékenységet megkönnyítő, hatásuk érvényesülését előkészítő és támogató tényezőre.
26. Mint szándék, a versenykultúra fejlesztése hosszabb idő óta jelen van a Versenyhivatal terveiben. A közeljövőben tényleges és érdemi szerepet kíván a GVH biztosítani ennek a területnek, bár kétségtelen, hogy a ráfordítható erőforrások (pénzügyi és emberi egyaránt) e célra egyelőre inkább csak maradékelven biztosíthatóak. A téma előtérbe kerülésének oka az, hogy a GVH tevékenysége során szerzett tapasztalatok azt sugallják, hogy - bár történtek lépések a versenykultúra emelése érdekében -, a versenykultúra viszonylag fejletlen volta erősen csökkenti mind a versenyfelügyeleti eljárások, mind a versenypártolás terén a Hivatal tevékenységének hatásosságát, egyes esetekben már-már gáttá válik. A versenykultúra fejlesztése révén egyfelől várhatóan fejlődne, illetve javulna a vállalkozások jogkövető magatartása, a GVH-hoz eljuttatott panaszok és kérelmek "minősége" (pl. csökkenne az irreleváns panaszok száma), a GVH megtámadott döntéseinek felülvizsgálata, az államigazgatással folytatott kommunikáció, a hivatalnokok, politikusok és más döntéshozóknak a GVH javaslataival kapcsolatos megértése, másfelől egy igényesebb és pezsgőbb versenykultúra-környezet javítaná a GVH munkáját is. Mindenesetre ennek a tevékenységnek a fontosságát hangsúlyozza Magyarország közelgő Európai Unió tagja is, az egységes piacon a magyar vállalkozásokra váró versenyszabályozási környezet megismertetése is a magyar versenyhatóság feladatát képezi. Ez a "misszió" ugyanakkor célszerűen összekapcsolható azzal, hogy a magyar szakmai közvéleményt meg lehessen ismertetni a szélesebb értelemben vett versenypolitikai, versenyjogi ismeretekkel.
27. További lényeges és hosszabb távon vállalt prioritás a magyar versenyhatóságnak a felkészülése az ország közelgő EU tagságára. Ennek kapcsán lényeges feladat annak megvalósítása, hogy az intézmény kész legyen a tagság bekövetkezésétől kezdődően a közösségi versenyjog alkalmazására, a közösségi versenyjog körvonalazott fejlődési irányai ezt még hangsúlyosabbá teszik. A közösségi versenyjogi normák megismerésén túlmenően a felkészülésnek ki kell terjednie a közösségi joggyakorlat feltérképezésére is. Mivel a közösségi versenyjog alkalmazása a tagállami bíróságoknak is feladatát képezi, a Versenyhivatalnak ez a tanulási folyamata egyben a bíróságok és a szélesebb szakmai társadalom felkészítését is szolgálja.